

den indværende Session. Derimod skal jeg ikke nægte, at jeg finder, at forsaavidt der i det Hele taget skal gives Understøttelse af Statskassen til denne Art af Underviisning — de saakaldte Bønde- eller Folkehøiskoler — er det en heldig Idee, som er udtrykt i det Forslag, der her foreligger; thi det forekommer mig at være hensigtsmæssigt, at denne Understøttelse paa eengang kommer til at opfylde to Diemed, nemlig baade at tilveiebringe slige Skoler, at gjøre dem det muligt, især i deres Begyndelse, at eksistere, og dernæst ogsaa at give unge, dygtige men uformuende Mennesker en Afgang til at nyde Godt af denne Underviisning; dette er en Side af Sagen, som jeg ikke kan Andet end billige. Jeg har flere Gange havt Keilighed til i det Hele taget at udtale mig om Hensigtsmæssigheden af at give Understøttelse af Statskassen til dette Slags Skoler, og jeg skal, for ikke at trætte Thinget, her kun ganske kort gjentage min Hovedtanke i denne Henseende. Det er min Mening, at det, da denne Idee fra Først af kom frem, kunde være et Statsdiemed at give Tilskud til de private Bestræbelser, for derved at styrke dem paa forskjellige Steder i Landet, men efterat flere af disse Skoler have bestaaet i længere Tid, forekommer det mig, at man kunde trække Understøttelsen fra dem, der i længere Tid have virket for Folks Dine i en vis Omkreds, for derimod at give den til andre Skoler, der anlægges paa andre Steder i Landet, saaledes, at disse Egne ogsaa kunde faae en foreløbig Støtte til denne vistnok prisværdige Bestræbelse fra folkelige Mænds Side. Det forekommer mig at være det Rigtigste at benytte Summen paa den Maade, og jeg antager, at man, naar man i endeel Aar havde virket saaledes, aldeles skulde ophøre med den Slags Tilskud til slige Skoler. Det er faktisk, og det er bekjendt, at der ved dem er vakt en Interesse for en videregaaende Underviisning for den confirmerede Ungdom paa Landet i en meget videre Omkreds og i en langt større Grad, end tidligere har været Tilfældet, og det

kunde altsaa aldrig falde mig ind at fortryde, at jeg har været med til at bevilge Beløb i denne Retning, men det forekommer mig, at den Tid, da det kan være nødvendigt at give disse smaa Bidrag til dette store Diemed, snart maa være forbi, og jeg mener da, at der kan blive Tale om ganske andre Forholdsregler for at opfylde det Krav, den større Deel af Befolkningen kan have til at faae en lettere Afgang til at skaffe sig den for en Statsborger i et Statssamfund som vort nødvendige videregaaende Oplysning. Jeg skal naturligviis her kun gjøre den Antydning, da mine Udtalelser ikke have havt andet Diemed end det at henstille, om det ikke var rigtigere, at man ikke lod dette Spørgsmaal komme til Bøtering under det uheldige Forhold, der er fremkommet ved den ærede Ministers Ytringer. (Berg: Det er en Misforstaaelse!). Maaſkee det bliver oplyst, at det er en Misforstaaelse; men jeg for min Part vil ikke stemme for Forslaget under de nuværende Forhold. — Om det Spørgsmaal, som berøres i Endringsforslaget under Nr. 37, skal jeg ikke her udtale mig videre. Jeg vil meget gjerne indrømme, at det ikke faaer nogen praktisk Betydning, om vi ogsaa lade Anmærkningen staa, thi vi have tidligere seet, at Landstinget har hørstemt denne Anmærkning om, at Metropolitanskolen skal nedlægges, men jeg kan dog ikke antage, at det skulde have saa stor Betydning, eller at der kunde risiceres noget derved med Hensyn til Finantslovens hurtige Fremme. Jeg skal derfor stemme for Forslaget for Principets Skyld, og fordi jeg troer, at hvilke Reformers man end kan komme til med Hensyn til de lærde Skolers Vedbliven eller Indskrænkning, maa denne Skole her i Kjøbenhavn saa at sige nødvendigviis blive en af de første, der bliver nedlagt, idet der efter de herværende Forhold aldeles ikke kan være nogen Trang til have en saadan. Til Forslaget om en lignende Bemærkning angaaende Nedlæggelsen af Sonstrup og Høngby Seminarier stiller jeg mig mere ligegyldigt,